

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 23, 2012

Nummer 23, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBBRE:2012:BY2912](#) 11-10-2012

Moerdijk, bouwvergunning windmolens

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2012:BY1828](#) 24-08-2012

Gemeente Amsterdam

RECHTSPRAAK

Moerdijk, bouwvergunning windmolens

Wijze van toetsing in bezwaar bij overgangsrecht WRO-Wro

Eisers stellen dat de Verordening ruimte Noord-Brabant 2012 van toepassing is op de bouwaanvraag doordat op grond van jurisprudentie van de Afdeling bij het nemen van een besluit over de aanvraag om bouwvergunning en het besluit op bezwaar in beginsel het recht dat op dat moment geldt moet worden toegepast. De rechtbank oordeelt dat deze stelling eraan voorbijgaat dat op deze hoofdregel een uitzondering moet worden gemaakt voor bouwaanvragen die onder het overgangsrecht vallen. Het kan niet worden aanvaard dat de beschermende werking van het overgangsrecht als bedoeld in de Invoeringswet Wro tenietgedaan wordt door wetgeving die na de indiening van de aanvraag van kracht is geworden. In de Verordening ruimte Noord-Brabant 2012 is weliswaar de vrijstelling ex artikel 19, lid 1 WRO uitdrukkelijk binnen de werkingssfeer van deze verordening gebracht, maar reeds doordat het overgangsrecht is neergelegd in een wet in formele zin staat artikel 118 Provinciewet er aan in de weg dat een provinciale verordening ten aanzien van dit onderwerp iets anders bepaalt.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 11-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBBRE:2012:BY2912

Zaaknummer: 12/3996

Wetsartikelen: 9.1.10 lid 1 Invoeringswet Wro, 9.1.10 lid 3 Invoeringswet Wro, 19 lid 1 WRO en 44 Wonw

RECHTSPRAAK

Gemeente Amsterdam

Herstel van gebrek in wettelijke grondslag van primair besluit schaadt de belangen van eiseres niet. Zorgplicht uit de Wet milieubeheer is van toepassing op te hoge concentratie koolmonoxide veroorzaakt door het roken van waterpijpen

Casus

Besluiten tot toepassing van bestuursdwang en last onder dwangsom. Last tot sluiting van een waterpijpenbar met koffie- en theehuis wegens een te hoog gehalte aan koolmonoxide (CO) en een last onder dwangsom voor het overtreden van de zorgplicht als opgenomen in het Barim (art. 2.1, lid 1 en lid 2, onder l). De last onder dwangsom is in aanvulling op de primaire besluiten mede gebaseerd op overtreding van de zorgplicht als opgenomen in de WMB (art. 9.2.1.2).

Verweerder is van mening dat het gemeten gehalte CO in de omgeving van de inrichting en in de inrichting zelf dusdanig hoog is dat er aanzienlijk risico bestaat op schade aan het milieu en de gezondheid van de omgeving (koolmonoxidevergiftiging).

Volgens eiseres is sprake van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel nu de last onder dwangsom met terugwerkende kracht is gebaseerd op de zorgplicht van artikel 9.2.1.2 WMB. Bovendien is de zorgplicht volgens eiseres niet van toepassing op genotsmiddelen die de uitstoot van CO veroorzaken.

Eiseres stelt verder dat onvoldoende is onderzocht of de vastgestelde concentratie CO afkomstig is uit de inrichting.

Rechtsvragen

1. Is het rechtszekerheidsbeginsel geschonden?
2. Is de zorgplicht van artikel 9.2.1.2 WMB van toepassing?

3. Is voldoende onderzocht of de concentratie CO wordt veroorzaakt door het roken van waterpijpen binnen de inrichting?

Uitspraak

1. Het herstel van een gebrek in de wettelijke grondslag van de primaire besluiten heeft niet geleid tot wijziging van de inhoud en omvang van de last of de toegepaste bestuursdwang. Eiseres is niet in haar belangen geschaad.
2. Aannemelijk is dat de concentratie CO afkomstig van de inrichting - met name veroorzaakt door het gloeien van kooltjes en in mindere mate door het verbranden van tabak - schadelijk is voor de gezondheid. De kooltjes die als brandstof dienen kunnen niet worden aangemerkt als genotsmiddel. De zorgplicht van artikel 9.2.1.2 WMB is gericht op het bedrijfsleven en gelet op het voorgaande van toepassing op de inrichting.
3. Verweerder heeft zich - gelet op het uitgevoerde onderzoek van de brandweer naar de ventilatiecapaciteit en de werking van de geiser - terecht op het standpunt kunnen stellen dat de hoeveelheid CO die vrijkomt wordt veroorzaakt door het roken van waterpijpen in de inrichting.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 24-08-2012

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2012:BY1828

Zaaknummer: AWB 11/5168 GEMWT

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 Barim, 2.1 lid 2 onder l Barim en 9.2.1.2 WMB